

McReynolds, tukajšnja farmerica, je morala bežati na drevo, da se je rešila povodnji, ko je reka Gila prestopila nagloma bregove. Splezala je visoko, kot je le mogla. Kmalu sta se pa priplazili na drevo tudi dve kačji klopotači. Žena je splezala še višje, kače pa za njo.

Odlomila je vejo in skušala preprečiti kačam, da bi splezale na isto vejo, na kateri se je

se je otepala kačam in končno se ji je le posrečilo, da ju je sklatila z drevesa. Kači sta padli v vodo, toda sta si kmalu pomagali nazaj na drevo.

Zopet se ju je otepala z vejo, dasi že vsa upehana. Ta boj je trajal polnih 12 ur in začelo se je temniti. Vedela je, da se ponoči ne bo mogla ubraniti kač. Že je mislila, da je po njej, ko so prišli po ženo s čolnom.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

3117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po razmašilih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 231 Fri., Oct. 3, 1941

Pol pota je za nami

Prvič v zgodovini Clevelanda se je zgodilo, da je bil kak Slovenec nominiran za županske kandidata, ko je zmagal s tako veliko večino Frank J. Lausche. Nad 21,000 glasov je dobil več kot njegov najbližji nasprotnik in več kot trije njegovi nasprotniki skupaj. Kot prvi je izšel Mr. Lausche v 19 izmed 33 vard, v 12 je dobil drugo mesto in samo v dveh je bil tretji ali četrti.

Te številke bi logično zagotavljale, da bo tudi 4. novembra izšel kot zmagovalc. Vprašanje je samo, kam bodo šli glasovi, ki jih je dobil kongresnik Sweeney. In ker je dobil Sweeney kot demokrat naravno demokratske glasove, je soditi, da bodo šli ti glasovi pri glavnih volitvah Lauschetu, ali vsaj večina istih. Poleg teh se lahko računa, da bo dobil precej glasov, ki so šli zdaj za republikanca Daya. To so delavski glasovi, ki bodo šli prej za demokrata Lauschetu kot za republikanca Blythina.

Vrhu tega se lahko računa, da bo dobil pri novembrskih volitvah Lausche povprečno najmanj 1,000 novih glasov v vsaki vardi. To so tisti glasovi, ki so ostali v primarnih volitvah doma, med temi tudi precej slovenskih glasov.

Dasi so se naši Slovenci v primarnih volitvah sijajno pokazali, za kar jim vsa čast, pa vemo, da vsi naši državljani niso šli volit. Večina teh je bila sigurna, da bo Lausche zmagal tudi brez njih. Res je zmagal, toda že sedaj resno opozarjamo vse slovenske državljane, naj pri glavnih volitvah radi takih izgovorov ne ostajajo doma.

Za primarne volitve nismo imeli nobenega dvoma, da bi Lausche ne zmagal, ker smo računali na solidno slovensko fronto in pa na varde, kjer so v premoči razne narodnostne grupe. To se je pokazalo tudi kot resničen fakt, ki je dal sodniku Lauschetu tako lepo večino.

Toda pomniti je treba, da je bilo v primarnih volitvah pet kandidatov in Frank Lausche je dobil nad 21,000 več glasov kot njegov najbližji kandidat. Ni pa dobil več glasov kot njegovi štirje protikandidatje skupaj. Torej je jasno, da mora dobiti Lausche, če hoče zmagati, nekaj glasov, ki v primarnih volitvah niso bili zanj, nekaj mora dobiti pa onih, ki v torek niso glasovali. Le potem smemo računati na končno zmago.

Tudi pri glavnih volitvah računamo na dva fakta, ki bosta priborila Lauschetu zmago. Prvi je ta, da tudi jesenske volitve ne bodo bogve kaj dobro obiskane, drugi fakt je pa ta, da ima Lausche že sedaj 21,000 večine, katero mora njegov nasprotnik prej doseči, predno bo postala dirka enaka. Toda medtem, ko bo župan Blythin dobival glasove za to večino, bo dobival Lausche brez dvoma nove glasove, torej bo vedno prednjačil v dirki.

Naši ljudje, ki so res veliko storili v kampanji za primarne volitve, gotovo ne bodo odnehali, ampak svoje moči še podvojili in 4. novembra, v torek čez en mesec, bomo izvolili Franka Lauschetu županom mesta Clevelanda. V naš krog vabimo vse one, ki niso bili v primarnih volitvah za Lauschetu, naj bo iz tega ali onega vzroka. V Ameriki so svobodne volitve in vsak lahko glasuje za kogar hoče. Toda če je bil njih kandidat poražen ker vsi ne morejo zmagati naj pristopijo zdaj na stran kandidata, ki ima največ prilike do zmage in ki je tudi boljši izmed dveh, to je Frank J. Lausche.

Da se ne pozabi...

Kot v odgovor na to kritiko je napravil grof Sforza, takratni italijanski minister za zunanje zadeve, sledečo izjavo: "Da se dopolni Dantejev verz, ki določa v nesmrtni liki meje Italije na Kvarneru in v namenu, da se zasigura juljsko mejo, katero je blagoslovila kri naših vojakov, smo morali sprejeti v območje naših mej na stotine tisočev Slovanov. Tem Slovanom, kateri naj bi ostali v zvezi z njih naravnimi, toda prepričevalno italijanskimi mesti Gorico in Trstom, jim bomo mi garantirali svobodo jezika in kulture. To bo naša takojšnja točka časti in akt politične preudarnosti. Zato smo prepričani, da bodo naši državljani v tem oziru zadovoljni, ker bodo del mogočne države, katere jim bo radi svoje neprimerne kulture varovala z vso skrbjo njihovo domače življenje."

Na to izjavo ministra Sforze, je imel govor poslanec Alessandri, ki je zopet napadel vladno čiš, da je nje program resnično sijajen, toda slovensko prebivalstvo bo vzpricho dosedanjih izkuženj dvomilo, da se bo to izvedlo. Da bi podprl svoje trditve, je ponovil vse nasilje ki se je do tedaj izvajalo nad slovanskim prebivalstvom.

Končno je bil sprejet 253 proti 14 glasovom sledeči predlog poslanca Luzzattija priporočen od samega ministrskega predsednika Giolittija:

"Poslanska zbornica izraža željo, da bi se prijazni odnosi izražali v rapalski pogodbi, razrešili v dobrobit obeh sporazumljenih narodov in v korist vse Evrope, ter je prepričana, da se bodo eventualni nesporazumi izravnavali na temeljih iskrenih garancij, da bodo smeli gojiti svoj jezik, svojo kulturo in vero brez vsakega nasprotstva ali zadržka."

Newburške novice**"Človek obrača Bog pa obrne"**

Kako lep dan je bil v nedeljo dopoldne. Popoldne pa se je pooblačilo in vihar je nastal in ravno toliko dežja je padlo, da nam je skazil slovenski dan v Providence Heights. Tukaj moramo pa tako reči, kot je rekel gotov Zormanov sorodnik v starem kraju, v katerega hišo je prišla bolezen in ne vem kaj se vse. Ko sta ga Ivan Zormanov oče in Ivan, še kot dečko, cbiskala, da bi ga tolažila, je rekel oni: "Oh, saj je bo že tauzntkat fletno, pa naj ankat hudo bo." Tudi mi recimo, saj smo že tolikokrat bili tam in vselej je bilo lepo, naj pa enkrat grdo bo.

Zahvala vsem

Na tem prostoru naj bo izražena zahvala vsem, kateri so bili navzoči. Zahvala zato, ker so počastili Marijo, svojo nebeško Mater. Iskrena zahvala Father Zakrajšku za tako lep in primeren govor. Prav tako tudi lepa hvala Father Bazniku, ne zato, ker ni pridigal angleško, saj bi bili vsi radi poslušali, ampak za njegovo pripravo. Vem, da se je prav dobro pripravil in bi bil govor lep in spodbuden. Ker pa radi dežja ni mogel podati svojega govora, ga angažiramo že danes za prihodnje leto. Collinwoodskim pevcem in drugim kakor tudi njih vodji, Mr. Martin Rakarju, smo hvaležni za njihovo sodelovanje. Bog plači! Se prav posebno pa se moramo zahvaliti vsem onim, ki so prišli od daleč, iz Loraina in Barbertaine ter Madisona. Vsa dolga pot ni bila brez pomena in vemo, da vam Mati Božja ne bo ostala na dolgu. Iskreno se zahvaljujemo vsem društvom sv. Imena, katere so bila navzoča in ljudem sploh. Počastili ste Mater Božjo, katero je Bog sam počastil, ko ji je poslal angela: "Pozdravljeni, milosti polna, Gospod je s teboj..."

Mihaeli, Mihaele, Mihi in Mihci

Zadnji pondeljek je bil god vseh Mihaelov, Mikov in Mihael. Sicer je malo kasno jim voščiti šele danes za god. Vendar je boljše kasno kot pa sploh ne voščiti. Vsem želimo vsega najboljšega za dušo in telo. Škoda, da je dandanes tako malo tega krasnega in pomembnega imena. V teh modernih časih, hočejo vsi imeti le Donald, Ronald, Kenneth, Benithe... No, saj so ta imena tudi lepa, a lepša pa niso kot John, Joseph, in Mike.

Enemu Mihi moram pa še prav izrecno čestitati danes, kajti prav te dni je preteklo pol stoletja, odkar je zagledal luč sveta. To je Michael Oman, boljše poznan lokalno kot Dr. Oman. Ta Mihec je bil zadnji in enajsti otrok v družini. In ker je bil zadnji, je bil, kakor po navadi, tudi on nekaj bolj prost kot drugi. Bral je vedno, ko je enkrat začel pohajati v šolo — vedno je bral. Vse je bral, kar mu je prišlo pod roke. In če je imel delo odkazano, je že dobil kak papir, magari če mu je tudi veter prinesel kak kos starih "cajteng", da je čital. Skozi višje šole si je sicer moral precej sam pomagati z raznovrstnimi službami, kar mu ni škodilo.

Ta Mihec je bil precej navzhan in še ni dolgo tega, ko mi je pravil predsednik St. John's univerze, kako so morali paziti nanj. "Ni bil hudoben," je rekel, "toda vseh muh poln." Bil je tudi urednik omdotnega šolskega tednika "St. John's Record," v katerega je pisal, nekaj za res, nekaj za šalo. Ima izredno dober slog, le škoda, da dandanes skoraj popolnoma opušča to stran. Druge dolž-

nosti najbrže delajo zapreko. Ta Miha je bil tudi vojak ob času prve svetovne vojske. Ako ga dobite o prostem času, naj vam pove, kako je ponoči "na vahti stal" — in spal.

Temu Mihi danes še posebno čestitam, ker je prekoratil svoj petdeseti plot. In če je že "baby" petdeset let star, potem morajo biti vsi drugi še starejši, ali ne? Dva je Bog vzel še v mladosti, devet pa jih še živi sem pa tja po celih Združenih državah raztresenih. Prej ali slej bodo začeli legati drug za drugim v grob, a kaj zato? Bog daj, da bi se sešli vsi skupaj tam gori nad zvezdami, kjer leta ne bežijo tako hitro in človek ostane v večni mladosti in veselju.

Mihaeli, Mihaele, Mihi in pa Mihece, naj vas živi Bog. A temu zadnjemu Mihi pa še posebno: "Bog te čuvaj in tvoj patron nadangel Mihael. V tvojem poklicu je brezštevilnih prilik pomagati trpečim. Bodi vreden v vsakem slučaju, kot si bil, in če ti siromak nima povrniti z drugim kot z 'Bog plačaj,' naj ti bo prav tako drag, kot drugi. Srečen boš, ko pride tista ura, da ti poreče Zveličar: 'Bolan sem bil in si k meni prišel...' Bog s teboj tudi v bodoče, pa priden bod'!"

To pa, to!

Pri Frank Shusterjevih na Dorothy Ave. v Garfield Hgts., so imeli pet "bojsov" in le eno samo deklico. Pred par tedni pa je prišla od neke druge deklica, prava krasotica, seveda, in se nastanila pri njih, da ne bo prvimi dolgčas. To pa, to! Pri krstu sta ji botrovala Frank in Helena Tomažič, krščena pa je bila na ime Irene Evelyn. Naš poklon, to se razume.

Dve nevesti—in dva ženina

I seveda, kjer je nevesta mora biti tudi ženin. Tako se je zgodilo, da sta tudi naši dve nevesti imeli svoje žene zadnjo soboto hrsta oba para odšla vesela in srečna, katere sreča naj jih spremlja vsekoli.

Najprej sta prišla Frank Tomšič iz 80. ceste in pa Frances Legan iz Maple Hgts. Jaz sploh nisem vedel, da se imata rada ta dva. Kako pa naj vem vse to, ker ne morem na parti-je in ples, da bi videl, kateri se imajo radi. Francka je izučena bolniška strežnica, ki je več let delala v bolnišnici sv. Aleša. Bila je pametno dekle, kolikor sem jo poznal in zato se Franku, našemu basistu pri pevškemu društvu Zvon prav nič ne čudim, da se je zaljubil vanjo in jo končno poročil, saj je tudi brhka.

Drugi par je bil pa Arko-Kodeh. "Kodehova Albinca," tako je bila poznana tukaj, je nekje prišla Joseph Arkotu iz St. Clairja pred oči tako v lepem sijaju, da je Joe ni mogel pozabiti. In zato je Joe dobil celo krčelo pri, vzel svoj avto in se peljal h Kodehovem na Reno ter zahteval Albinco za svojo. Rajši kot bi bili Kodehovi diplomatske zveze pretrgali, so mu jo dali. Škoda, da je njen oče že pred več leti zapustil to dolino solza in ni mogel videti lepega para, ko sta odhajala izpred oltarja, kot mož in žena. Prav gotovo pa je oče pred Bogom poprosil svoji hčerki za časno in večno dobrobit svojega otroka.

Nekoč še kot dečko, sem šel z materjo v vas k družini, v kateri je bilo 12 otrok in torej dosti skrbi in odgovornosti. Četudi še mladi, pa se mi je lepo videlo, ko je mati tiste velike družine rekla moji materi: "Še nikoli mi naš ni rekel žal besede." Če bosta ta dva para ob svoji 25 letnici mogla trditi isto, potem bosta uživala tako srečo, kot jim jo voščimo vsi.

"Usga mava dovolj"

Tako je govoril stari Gorenjc, ko ga je nekoč mati vprašala, kako mu kaj gre. "Vsga mava dovolj. Prešička v sunace, zelje v čevdre, krompirja tako..." Če bi ljudje bili tako lahko zadovoljni, kot so bili ti pionirji, bi bilo boljše za vse skupaj. Danes pa bi morda rekli: "Vsga imava zadosti. Avtomobil v garaži, farnas v kleti, radio v hiši, služim po \$12 na dan..." Pa še je dvomljivo, če bi bili tako zadovoljni, kot so bili pionirji, ko so enkrat imeli streho in zelje in krompir. Ni na tem, koliko kdo ima, ampak s kolikim je zadovoljen. Marsikateri milijonar se čuti nesrečen, ker nima toliko milijonov, kot bi jih rad imel.

Nekaj skupnega

V nedeljo med prvo mašo ima društvo sv. Rešnjega Telesa skupno sv. obhajilo. Ali ste kdaj mislili na to veliko srečo? "Po celi Gorenjski ni niti enega duhovnika," tako pišejo iz Slovenije. Tam sedaj spoznajo šele kako velika sreča so bile za nje njih cerkve, kako neprecenljivi zaklad sv. Rešnje Telo sredi med njimi, da so lahko pristopili k mizi Gospodovi in prejemali angeliški kruh, kadar se jim je zljubilo. Zato, žene, članice društva sv. Rešnjega Telesa, ne opuščajte lepe prilike. Skupaj in polnoštevno pristopite v nedeljo med prvo mašo. Sodalitij pa naj stori istotako med drugo mašo.

Lejte jo, lejte...

Ameriška Domovina je prinesla vest o zaroki Anke Rožman in Josepha Zawicki. Eh, eh, heh. To se pa še nam dobro zdi. Oba sta namreč mlada in v zgledna. Joseph je pravkar odšel med one "poklicane" (Dolje na 3 strani)

Najlepša od najlepših

Že naslov tega dopisa vam naj bo v zagotovilo, da bo že res nekaj posebnega, ako bo najlepše od najlepših. In kaj bo to? Kar na hitroma povem: prihodnjo nedeljo večer bo opereta "Cigan-baron," katero nam bo podal naš odlični pevski zbor Glasbene matice v Slovenskem avditoriju na St. Clairju.

Brali smo že več povabil za tozadevno predstavo, kakor tudi vsebino te operete, toda najbrž, da so še nekateri spoštovani bralci in bralke Ameriške Domovine, ki se niso še odločili za poset in tem bi danes prav rada na srce povedala, da boste imeli užitek, ikot ga še niste kmalu, ker poleg najizbornejšega petja bomo uživali tudi krasne scenerije ter svoje oči napolnili s slikovitimi prizori vsakobarnih kostumov. Dalje bomo videli nastop baleta, katerega mojstersko podučuje madame Bianca. To bo res nekaj posebnega in pa očarljivega za nas, ker na naših domačih odrih se nam nudi le poredkoma prilika videti baletne plesne in v nedeljo bomo imeli pa vse to za našo zabavo.

Vsebinsko operete ne bom povnavljala, ker to ste že brali pred par dnevi, ampak dovolim mi, da poudarjam eno, kar nas naj bi vse navdušilo za poset in to je petje, ki bo čudovito lepo vplivalo na naša duševna čustva. Kaj je sploh na svetu lepšega v glasbi kot so valčki in pri tej operati bomo slišali vse najpoljudnejše skladbe. Osebe, ki imajo glavne vloge, kot Simčičeva Tončka, Budanova Karolina, gospoda Belle in Plut ter drugi, so pravi mojstri v petju. To bo res nekaj nebeško lepega in zakaj bi ne bili tudi vi med tistimi, ki bodo uživali en lep večer v družbi, ki bodo gotovo v najboljšem razpoloženju.

Mislím, da povem pravilno,

ako poročam, da so se že od junija vezbali glasovi za to predstavo. Več kot tri mesece časa, se je vztrajno trudil z zborom naš operni pevec, gospod Anton Šubelj. Bilo je mnogo ur žrtvovanih za popolnejši nastop vsakega posameznika kot vsega zbora in tisti, ki so od časa do časa posetili vaje, so se divili nad čudovitim proizvajanjem glasov že pri vajah. In v nedeljo, ko bo šlo za res, bo pa nekaj naravnost očarljivega.

Na razpolago boste prav gotovo še dobili rezervirane sedelce, ako greste takoj do Mrs. Makovec v Slovenskem narodnem domu ali pa vprašajte za nje, katerega izmed članov zbora. Nikar ne čakajte prav do nedelje, ker se zna primeriti, da ne boste dobili sedežev na izbero, dočim imate sedaj prav lepo priliko. Cena vstopnicam je zelo zmerna in skoraj ni ga med nami, ki bi si ne mogli kupiti vstopnice, ker časi so se že v mnogih ozirih zelo izboljšali.

Torej, ako hočete sebi privoščiti par ur prijetnega užitka in potem še delj časa uživati veselje nad spomini na prelepo petje, tega večera, potem si prav gotovo takoj dobiti vstopnico. Sedeži so vsi rezervirani in to pomeni, da boste prav gotovo dobili sedež, ako si preiskrbite vstopnico takoj!

V nedeljo večer bo morala biti velika dvorana Slovenskega narodnega doma na St. Clairju do zadnjega kotička napolnjena in vsi, ki bomo navzoči, bomo prav gotovo imeli bogat užitek, kakor tudi izkazali svoje odobravanje tistim, ki se tako vneto in neumorno trudijo za povzdigo najpomembnejše vrste kulture med svojim narodom, ki je prav gotovo gojitev naše slovenske pesmi.

Na svidenje v nedeljo večer v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju!

Albina Novak.

Dr. Kristusa Kralja št. 226 KSKJ

Cenjeni člani in članice našega društva; s tem dopisom vas mislim samo opozoriti, da ne boste pozabili, da imamo plesno veselico v soboto, 4. oktobra, zvečer, v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju v veliki dvorani.

Tem potom vas prosim vse člane, da se gotovo udeležite te naše veselice, prav tako pa ste vabljeni vsi cenjeni rojaki in rojakinje in prijatelji našega društva, stari in mladi, da pridete v velikem številu, kajti čim več nas bo, tem bolj bomo veselili. Sezona piknikov je sedaj končana, krasota ljubega poletja je minila in sedaj nam bo prilika dana, da se bomo lahko včasih razveselili v naših narodnih domovih. Zaba-va nam nič ne škoduje, posebno še v teh burnih časih smo je kaj potrebni, da se vsaj v veselju družbi malo potolazimo, ko vendar drugega ne slišimo kot žalostna poročila iz naše stare domovine.

Na takih društvenih veselicah se snidejo prijatelji in znanci ter se povešale med seboj in kaj pogovore, da se vsaj za kratek čas pozabi na vsakdanje skrbi in težave. Pa kako bi človek ne bil vesel, če pogleda našo mladino, ki se tako brezskrbno veseli. Ko sem gledala to veselo mladino na plesu "Lausche for Mayor" so mi kar solze stopile v oči samega veselja. V mislih sem prosila Boga, naj blagoslovi to našo mladino in Bog blagoslovi našo svobodno novo domovino Ameriko.

Veseli bodimo, da smo v tej svobodni deželi, kjer se lahko po svoji mili volji veselimo in shajamo. Zato pa še enkrat opozarjam vse naše cenjeno članstvo in vabim vse cenjeno občinstvo, posebno pa članstvo sosednjih bratskih društev, da pri-

dete v soboto, 4. oktobra v venski narodni dom na St. Ave. Starši povejte svojim novim in hčeram, namreč bi si iskali zabave drug drugega pridejo na zabavo, prirejajo naša domača, va in če že ostane kakšen naj ostane med našim narodom. Zato pa le pridite jutri 4. oktobra, na veselico, ki jo redi društvo Kristusa Kralja 226 KSKJ v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clairju. Zabave bo dovolj in tudi prijazne povabljen v vseh ozirih ne bo manj. Na svidenje,

Mary Stanov.

Grozdje bomo trgali

Euclid, O. — "Halo kam pa tako hitro? Poglej malo in mi povej, če je lepa pri vas."

"Oh, pa koliko novic, ki se ne zgrade vsak dan, jaz ti ne bom pripovedoval vojske ali od politike, ampak bom povedala od naših trgov, ki jo prirede članice Oltarnega društva Kristine."

"Kaj ne poveš! Sami da je grozdje letos tako sladko, da se ti kar topi v ustih."

"Tako je ko med, ti pa le pridi pomagat trgati, pak eno ti bom zaupala, ju nihče ne sliši in to je posvarim, da boš trgala, če ne boš plačala, da še zaprile te bodo, da bode Sodniki bodo strašno moške, ki se ne bodo kupiti."

"O, Marička ti meš, kaj, kdo bo pa staremu, če bodo mene zaprli, mi vinarčar bo moral, si drugere ne zna skrbeti."

"Saj ne boš zaprta, bode zalotili. Uzmogla ne zaprejo, dokler ga mejo. Pa še nekaj! Ali bomo volili novega župana? Pa se novo županjo? Pa se vem, kdo vse so kandidati."

Ša Katra pa naša Mihaela ko muhasti, da nočejo, katere imata na muh, bom že zvedela. Če ne bom že zvedela, da ne ta vprašat, ki je hodi šole in vse vi.

"Torej vidiš, tako bo no v nedeljo pri sv. Kristusu, se boš do smrti prišel, še dlje, če ne boš prišel, pa na svidenje v nedeljo, ski dvorani sv. Kristusa."

Zahvala iz zapadnih

V prvi vrsti se zahvaljujem g. Frank J. Lauschetu, ki je prišel obiskat, čeprav ni poznal. Vsi smo bili zaljubljeni, da ga ne bo, a bil je, da je bil od sila vesel. Zdi se mi, da je bila kjer se je pokazal, kot rojile. Kamor je šel, smo šli za njim.

Vsak je bil vesel, ko mu je podajal roko, niti je bil dobrodošel, mi. Prav lepa hvala vam delavcem, ki so ves čas čeno in poizrtvovale, delo, tako kuharice, delavci fantje pri bar, pri vseh delih, kateri ali oni prevzel. Lepo di vsem tistim, ki ste bili v blagu in ravno hvala godbenikom, ki so ki so cel večer godli, no, le njih pomočniki, nekoliko za njih trud vsem!

Hvala pa tudi vsem žencem, ki ste prinesli, nice za ta večer. Bodo vsi računali na odbor poslal preostale kaptanski odbor, želja nam je, da bomo kmalu zmagali na Frank J. Lausche. Anna J. Stanov.

Po nemškem izvirniku K. Mays

nalegala je imel dva, oba pravilno razvita, le da je drugemu manj kalnohet. Bil je res "Abu itnaš sabi," oče dvanajstih prstov —. Druga pa nismo ničesar našli na telesu, nobenega znamenja, nobene značilnosti, ki bi služila za ugotovitve osebnosti.

Opravili smo, da tako rečem, kriminalno stran naše dolžnosti do rajnega, storili smo morali še, kar nam je nalagalo spoštovanje do smrti. Pokopali smo rajnega Small Hunterja.

Izgrebli smo plitvo jamo v pesku, ga položili v njo in pokrili truplo s kamenjem pa dali groblji obliko križa. Tiho smo še pomolili na samotnem puščavskem grobu za dušo nesrečnika, ki se je moral brez priprave ločiti od sveta.

Nato pa je šejh zahteval, da se moramo nemudoma očistiti, je pravil, bi ne smeli občevati z njim in njegovimi ljudmi. Očistili pa smo se s tem, da smo si — vode ni bilo v bližini — s peskom podrgnili roke in obraz, šejh je pomolil nekaj molitvic nad nami in rekel:

"Tako —! Sedaj ste spet čisti in brez skrbi in strahu lahko občujemo z vami.

"Vrnimo se v tabor!"

"Počakaj še!" sem ga ustavil.

"Grob je na ozemlju rodu Ayar, ki si ti njegov vrhovni šejh. Ali mi obljubiš, da bodele tale grob spoštovali? Ali boš skrbel, da ga nihče ne bo onečastil?"

"Obljubljam!"

"Prisezi mi!"

"Prisegam pri Allahu in pre-roku.

Ampak čemu tako zelo skrbiš za grob človeka, ki ti je bil tujec —?"

"Ker utegne biti, da bo treba grob še kedaj odpreti."

"Odpreti —? Kdo pa bi motil počitek nesrečnega mladega človeka v puščavi?"

"Oblast. Pripovedoval sem ti o kol agasijevem sinu, ki je temule nesrečnejši za las podoben. Sam se boš lahko prepričal, v našem taboru je. Pripovedoval sem ti tudi, da sta mislila kol agasi in njegov sin izrabiti podobnost in si prislepariti mljonsko dedščino. Pravi dedič je mrtev, tisti pa še živi, ki mu je podoben. Kdo ve, kaj vse se še utegne zgoditi —. Utegne biti, da bi sleparski sin kol agasija še kedaj nastopil kot pravi dedič. In tedaj bo treba dokazati, da je pravi dedič mrtev, — treba bo odpreti grob. V puščavskem suhem zraku se truplo zelo dolgo drži, prav za prav nikdar ne sprhni, le posuši se.

Pa še nekaj druga bo treba. Saj se točno zavedate vsega, kar se je zgodilo?"

"Da!" so odgovorili.

"Treba bo sestaviti zapisnik, ki bo veljal v Ameriki kot uradna listina. Sam ga bom sestavil. Ti, šejh, boš zapisnik podpisal, ker si poglavar rodu, ki je tale zemlja njegova last, mi pa sopsodpišemo kot pričë. In čepodpiše še gospod vojnih trum smo storili vse, kar se da storiti v danih razmerah.

Zapisnik sestavimo pozneje. Sedaj moram tebe, šejh Mubi Sefa, še vprašati, kje je imeti tegale mrtveca?"

"Njegov konj je pri naših kol njih. Njegovo orožje je vzel kol agasi. Ko smo ga zvezali, smo mu ga odvzeli. Pokazal vam ga bom lahko si ga vzamete."

"In druga njegova lastnina? Rajnkj je imel vendar pri čel marsikaj, kar vzame tak šejh s seboj na potovanje, uro, prstan, perilo, različne druge potrebščine, tudi potne listine je moral imeti. Našli pa nismo ničesar.

Ali mu je kol agasi vse prbral?"

"Ne vem."

Čudil sem se.

(Dalje prihodnjič)

(Nadaljevanje z 2 strani)

ko majhno število ljudi. Naše čestitke Barbertončanom. Kar tako naprej in šlo bo. Ko pa bo vaša lična nova cerkev blagoslovljena, boste lahko ponosni na svoje delo in žrtve, katere ste doprinesli za hišo božjo, ki vam bodo rosile blagoslov iz nebes.

Slišal sem . . .

Da v gledališčih in po dvorah na Angleškem ne pustite kakih dovtipov in smešnic ali pa ugank ob sobotah večer, ker se Angleži, ki so počasnih možgan, drugo jutro med božjo službo v cerkvi na glas smejejo, ko se jim posveti.

ČE BI VSI FARANI BREIZJEME PREJELI SV. OBHAJILO MED 40-URNO POBOZ-NOSTJO, KI SE VRŠI 12., 13. IN 14. OKTOBRA, KAKO SREČNI BI BILI — ZDAJ IN PO-TLEJ!

Ni se motil

“V četrtek se vidimo,” je pisal Dr. Trdan svoji materi iz Ljubljane v Sušje pri Novi Štifti. Mislil je namreč iti domov k Novi Štifti za Vnebovzetje Marijino. Ta praznik je “žegnjanje” na ondotni božji poti. Prav kmalu nato se je zgrudil in umrl — in v četrtek je bil res doma, njegovo truplo, v hiši svoje matere, njegova duša pa pri Bogu v nebesih, kjer je nas vseh pravi dom. Dr. Trdan je svetniško živel. Prosi za nas.

Lepo rečeno

Pozdravljeni, vi upi neusahljivi,
naj še tako nestalni ste, varljivi!
Če grad tu doli mi je manj očit,
tem lepši oni je v oblakih skrit.—Zorman.

A Call To the Young Men

Shall St. Lawrence parish have a young men's division of the Holy Name Society? That is the question that must be answered by young men of the parish. For that reason a meeting of all the young men of the parish, whether they are members of the Holy Name Society or not, is being called for the afternoon of Sunday, Oct. 12. That is the first day of our 40 hours devotion. Come to this meeting in the school hall at 7 p. m. without fail. It's up to you, boys! Come one, come all!

—o—

Ena sama pošiljatev za tri Hermine

V neki milanski hiši je bilo te dni nemajhno razburjenje. Tam so oddali paket z naslovom “Gospje Erminiji, najlepši.” V tej hiši sta stanovali dve gospe Erminiji. Katera naj bi bila prava?

Vratarica je odšla k prvi in ji pokazala zavitek. “Ne pričakujem nobenega paketa,” je dejala Ermenija Prva na kratko. Tudi Erminija Druga je dejala: “Tudi jaz ne pričakujem nobenega paketa.” Komaj pa je vratarica vrnila v svoje stanovanje, je prišla Erminija šla vendarle k njej in zahtevala zavitek. Domislila si je, da je hotela neka prijateljica. Coma poslati večerno obleko. Ko sta obe ženski o tem še govorili, se je pojavila Erminija št. 2 in se spomnila, da ji mora neka prijateljica iz Varese poslati volneno obleko za njega sinčka. Kaj naj vratarici stori? Pozvala je obe dame, nadoletela z njo na policijski komisariat. Tam se bo dalo na prvičnje ugotoviti, katera nima dobi zavitek.

Policijski komisar je dejal: “Zavitek dobi pač tista gospa, ki je povedala po pravici, kaj je v njem.” Uradnik je zavitek odprl. V njem ni bilo niti ene črne obleke, niti volnene obleke, temveč servis za kavo iz pocelana. Priloženo je bilo

enega čelega dne. Do tedaj pa res ni potrebno, da bi si delali s koledarskimi šteti skrbi.

—o—

Prvotno ime za mesto San Francisco je bilo "Yerba Buena." To je špansko ime in pomeni v slovenščini "dobro zelišče." To prvotno ime pa je ostalo še danes za mali otok, ki ga veže most v mestom San Francisco.

MALI OGLASI

Hiša na ogled

10 sob za dve družini, 2 garaži, na 19316 Shawnee Ave. pr. 185. cesti. Odprta bo v nedeljo od 1 do 6 ure popoldne, da si lahko ogledate po domače in ceno vam bo po volji, jo boste lahko tudi po zmerni ceni kupili. Se vidimo v nedeljo in se bomo še več pomenili o tem.

L. Petrich

19001 Kildeer Ave.
IV 1874.

Za drugo nedejlo, če bo šlo vse po sreči, bo pa nov bungalow odprt na 18916 Nottingham Rd.

Stanovanje iščeta

Novoporočenca iščeta stanovanje 3 ali 4 sobe. Kdor ima kaj pripravnega, naj pusti naslov v uradu tega lista. (233)

Lepa prilika

Naprodaj je hiša za 2 družini, 6 sob spodaj, 5 zgorej, 3 garaže, lot 40x150. Na Addison Rd. med Bonna in St. Clair Ave. Cena na znižanja na \$5,000. Za podrobnosti vprašajte C. G. O'Bell 1266 E. 71. St., tel. HE-8726. (233)

Farma naprodaj

Proda se farma, jako dobra zemlja, obsega 48 akrov, hiša 7 sob, hlev, kokošnjak, tudi voda v hiši. Hitremu kupcu se da za \$3,500. Nahaja se v East Chardon, v bližini Chardon, O. Pošljite Ivanhoe 7540.

Kdor želi

Sveže očiščene piščance,	fun
od 4-6 funtov težke po	34
Pot roast	25
Sliced bacon	31
Round steak	34
Sirloin steak	36
Pork chops s konca	28
Sveži vampi	14

Lepa zaloga doma soljenega in prekajenega mesa, izvrstne jetrne in krvave klobase.

Se vljudno priporočam vsem gospodinjam.

Anton Ogrinc

6414 St. Clair Ave.

Pozor mesarji!

Proda se oprema za mesnico, ki je stala \$5,000. Prodajam skupaj za \$1,500. Hitro, hitro, če ne pokličem Juda.

Išče se izkušenega mesarja

A. Novak

KENmore 1980.
(Sept. 30, Oct. 3)

Dve sobi se oddasta

Oddasta se dve spalnici, ena zgorej, ena spodaj. Jaki, čedni sobi z gorkoto. Za pojanila vprašajte na 6321 Orton Court, zraven 63. ceste. (233)

Vabilo na godovanje!

Mr. in Mrs. Frank Kovačič 4121 St. Clair Ave. prijazno vabi vse France in Francete, tudi vse svoje in njih prijatelje v soboto. Servirali bomo okusno kokošjo večerjo, postregli bomo z dobrim pivom in vinom. Igrati bo izvrstna pleh muzika za zabavo. Se toplo priporočamo obisk.

Mr. in Mrs. Frank Kovačič
4121 St. Clair Ave.

Fina hiša naprodaj

Proda se moderna hiša 6 sob za eno družino, severno od Lake Shore Blvd., blizu cerkve sv. Jeronima. Cena je \$6,750; 20% takoj zanesljivi osebi. Odločite se hitro, ako hočete živeti v pi okolici.

Strainic Realty Co.

18000 Lake Shore Blvd.
Ivanhoe 6430, KENmore 4120

(233)

Friday — Saturday

Fresh Roll Butter, lb. 53c
 Fresh Coffee, 3 lb. Bag 53c
 Palmolive Soap Deal,
 4 Big Bath Size Bars 25c
 White New Potatoes,
 15 lbs. 27c
 Golden Ripe Bananas,
 4 lbs. 25c
 Nescafe Demonstration
 Saturday
 1 oz. Tin 15c
 4 oz. Tin 39c
 12 oz. Tin 98c
 (Save 19c)
 Lion Milk Special,
 6 Tall Cans 49c
SPECH FOOD STORE
 1100 E. 63rd St.
 HE-0674

Hiša naprodaj
 Proda se zidana hiša 6 sob,
 stara 10 let, dvojna garaža zra-
 ven, kopalnica iz plošč, ves bre-
 zov les. Jako malo davkov. Pod-
 ceno, ako se proda še ta mesec.
 Naslov: 17929 Nottingham Rd.,
 blizu Lake Shore Blvd. Telefon
 KEnmore 1562-M. (232)

Pozor, hišni posestniki!
 Kadar potrebujete pri hiši delo pri-
 popravljanju streh, zlebov ali pri fur-
 nezu, se zanesljivo obrnite name. Delo
 garantirano, cene zmjerne.

FRANK KURE
 16021 WATERLOO RD.
 KEnmore 7192-J

BLISS COAL CO.
PREMOG IN DRVA
 Zastopstvo
WHITING STOKERS
 22290 LAKELAND BLVD.
 KEnmore 0508

BODITE PREVIDEN VOZNIK
 Mnogo nesreče se pripeti radi pokvar-
 jenih oči. Dajte si pregledati oči, da
 se boste počutili varne. Vid mora biti
 tak, da lahko razločite številke na me-
 tru brzine, da vidite, kako hitro vozil.
 Imamo 30 let izkušnje v preiskovanju
 vida in umerjanju očal. Zadovoljni bo-
 ste v vsakem očalu.

EDWARD A. HISS
 lekarna-farmacija in optometrični
 potrebšćine
 7102 St. Clair Ave.

GAY INN
 6933 St. Clair Ave.
 Godba in ples vsak petek in
 soboto . . . Najboljša pijača
 ENdicott 8811
 (Fri. -x)

RUDY BOŽEGLAV
VINERY
 6010 ST. CLAIR AVE.
 Najfinejša vina, domačega iz
 delka, dobite na kozarce ali v
 večji količini za na dom.
 Postržemo tudi z okus-
 nim prigrizkom.
 Se priporočamo!

ZAKRAJSEK FUNERAL HOME, Inc.
 5016 St. Clair Ave.
 Telefon: ENdicott 3113

TREBUSNE PASOVE IN
ELASTICNE NOGAVICE
 imamo v polni zalogi. Pošiljamo
 tudi po pošti.
MANDEL DRUG CO.
 15702 Waterloo Rd., Cleveland, O.
Ignac Slapnik, st.
CVETLIČAR
 6102 ST. CLAIR AVE.
 HEnderson 1125

Oblak Furniture Co.
 TRGOVINA S POHIŠTVOM
 Pohištvo in vse potrebšćine
 za dom
 6612 ST. CLAIR AVE.
 HEnderson 2976

Hiša na ogled

10 sob za dve družini, 2 gara-
ži, na 19316 Shawnee Ave. pr
185. cesti. Odprta bo v nedeljo
od 1 do 6 ure popoldne, da si jo
lahko ogledate po domače in če
vam bo po volji, jo boste lahko
tudi po zmerni ceni kupili. Se
vidimo v nedeljo in se bomo še
več pomenili o tem.

L. Petrich
19001 Kildee Ave.
IV 1874

Za drugo nedeljo, če bo šlo vse
po sreči, bo pa nov bungalov od-
prt na 18916 Nottingham Rd.

Leta niso točna leta. Njih ne-
točnost znaša 26 sekund, za ta-
iznos je koledarsko leto daljše
nego astronomsko izmerjeno le-
to. 26 sekund ni dosti, šele v
3600 letih bi izdalec en cel dan
preveč. Sedanje koledarsko le-
to je doživelo že celo vrsto re-
form, odkar ga je Julij Cezar
 uvedel in Gregor VII. temelji-
to izboljšal. Netočnost njego-
vega trajanja ni bila vedno ta-
ko dobro izenačena kakor danes
s sistemom prestopnih dni, ki
nam dokazuje vedno iznova da
nam niso podarjene niti tiste
ure, za katere je sončno leto da-
ljše nego zemeljsko koledarsko
leto. Kam bi tudi prišli, če bi
ne bilo prestopnega dne! Raz-
lika bi narasla v nedogled, kaj-
ti leto ne šteje 365 dni, temveč
365 dni 5 ur, 48 minut in 46,4
sekunde.

Pozdravljeni, vi upi neusahljivi,
naj še tako nestalni ste, varljivi!
Če grad tu doli mi je manj očit,
tem lepši oni je v oblakih skrit.—Zorman,

Shall St. Lawrence parish have a young men's division of the Holy Name Society? That is the question that must be answered by young men of the parish. For that reason a meeting of all the **young men** of the parish, whether they are members of the Holy Name Society or not, is being called for the afternoon of Sunday, Oct. 12. That is the first day of our 40 hours devotion. Come to this meeting in the school hall at 7 p. m. without fail. It's up to you, boys! Come one, come all!

V neki milanski hiši je bil te dni nemajhno razburjenje. Tam so oddali paket z naslovom "Gospoj Erminiji, najlepši." V tej hiši sta stanovali dve gospe Erminiji. Katera naj bi bila prava?

Vratarica je odšla k prvi in ji pokazala zavitek. "Ne pričakujem nobenega paketa," je dala.

In na vse razne druge kraje in prinesite dobitkov za naš bazar. Poleg tega izredno krasnega blaga, kar smo ga že nabavili, ali pa ga še bomo, je potreba brezštevilnih kosov raznega manjšega pa porabnega blaga za bazar. Bazar se vrši 20., 21., 22. in 23. novembra. Delati za uspeh pa moramo od danes naprej. NA DELO VSI!

Barbertončani so na delu

Skoraj neverjetno je, kako farani cerkve Srca Jezusovega v Barbertonu marljivo delajo v njih novo cerkev, ki je bodo, kakor vse kaže, prav kmalu pričeli zidati. Father Jager je tako navdušil večino izmed faranov za to potrebno delo, da

Skoraj neverjetno je, kako
farani cerkve Srca Jezusovega
v Barbertonu marljivo delajo
za njihovo cerkev, ki je bodo-
kakor vse kaže, prav kmalu
pričeli zidati. Father Jager je
tako navdušil večino izmed fa-
ranov za to potrebno delo, da

Mnogo nesreče se pripeti radi pokvarjenih oči. Dajte si pregledati oči, da se boste počutili varne. Vid mora biti tak, da lahko razločite številke na meteru brzine, da vidite, kako hitro vozite. Imamo 30 let izkušnje v preiskovanju vida in umerjanju oči. Zadovoljni boste v vsakem oziru.

ekarna—farmacija in optometriščne
potrebščine
7102 St. Clair Ave.

6933 St. Clair Ave.
Godba in ples vsak petek in
soboto . . . Najboljša pijača
ENDicott 8811

6010 ST. CLAIR AVE.
Najfinejša vina, domačega iz
delka, dobite na kozarce ali v
večji količini za na dom.
Postržemo tudi z okus-
nim prigrizkom.
Se priporočamo!

ELASTIČNE NOGAVICE
imamo v polni zalogi. Pošiljamo
tudi po pošti.

15702 Waterloo Rd., Cleveland, O.
Ignac Slapnik, st.

6102 ST. CLAIRE AVE.

Oblak Furniture Co.

za dom
6612 ST. CLAIR AVE.

MIRKO BRODNIK:

Ljubezen ne umre

In potem je šlo od postaje do postaje, povsod izginjajoči stari in prihajajoči novi obrazi. Sprevednik je Kačarica prešepnil listek in ji povedal, da mora v Ljubljani prestopiti. V Ljubljani je Kačarica že bila, toda spoznala se ni v njej prav nič, saj je bilo najmanj dvajset let, kar je stopala že po njenih ulicah. Toda še precej dolgo je minilo, da je sprevednik zaklical: "Ljubljana!"

Koliko ljudi je bilo tu na postaji. Kačarica še nikoli ni videla toliko zbranih in zdelo se ji je, da vidi pred seboj mravljišče, ko je stopala po stopnicah vlaka in se potem spustila med množico, ki jo je pogoltnila vase. Z rokami si je odpirala pot, da ne bi zgrešila neznanke, ki je bila kakor ona namerjena v Zagreb, toda vse zaman. Med ljudmi je kmalu izgubila njeno sled.

"Kaj zdaj?"

Ni vedela, kam naj se obrne. Ljudje so jo zmedli, ker jih ni bila vajena. In čedalje več se jih je zgrinjalo z vseh strani. Hladno je bilo. Zavila se je v črno ruto, ki jo je imela že najmanj dvajset let, pa ni dosti zaleglo. Hladna burja je šla skozi obleko in meso do kosti.

Ko je prišla pred postajo, je slepo zavila kar naravnost. Pol drugo uro časa je imela do odhoda svojega vlaka. Kako naj ga prebije? Ob ozki Kolodvorski ulici je gledala po napisih na hišah. Potem je zavila v stran in prišla do sodnije. Poznala jo je, ker je morala iti nekoč tja pričat. Fantje so se pred leti stegli na vasi in ona je bila slučajno priča tega pretepa. Kako je takrat plašno hodila okoli te hiše! Zdela se ji je, kakor bi bili sodili njo in ne drugih. Komaj so ji prišle izpovedi iz ust in besedo za besedo so morali sodniki vleči iz nje.

No, zdaj se sodnije ni več bala. Samo čudila se je novim hišam v okolici, ki jih je bilo toliko. In potem je prišla do trgovinice z ozkimi vrati, na kateri je bil napis "Mlekarna."

"Ne bo škodovalo, če se malo ogrejem," si je rekla in vstopila.

Samo nekaj delavcev je sede-

lo tam. Ura se je že blizala pol dnevu in začutila je, da ima prazen želodec. Naročila si je vročega mleka, vzela iz cule kos kruha in tako poobedovala.

Nekaj časa je ostala v mlekarni, da se je pogrela, potem pa je odšla. Ura ji je povedala, da ima komaj še dobro uro časa. Še malo je pogledala po mestu. Pri tem je iznenada izgubila smer. Hitela je naprej in naprej, toda nikakor ni hotela biti nikjer postaje. Nazadnje je spoznala, da je morala zgrešiti pot.

Kaj zdaj? Če ne bo mogla priti več dovolj hitro na postajo! Prestrašila se je. Pred seboj je zagledala starejšega gospoda in ga vprašala, kam mora iti.

"Mati, saj greste ravno narobe," ji je rekel. "Kar nazaj pojdite v tisto smer odkoder ste prišli."

"Jej," je zajecjajala, "zamudila bom. Vlak mi bo ušel."

"Pa stopite na tramvaj," ji je svetoval gospod. "Kar tu počakajte in sedite na prvega, ki pride. Peljal vas bo naravnost do postaje."

In tako se je zgodilo, da je Kačarica le še ob pravem času prišla do vlaka. Komaj je zlezla v vagon, že se je vlak premaknil.

In potem je šla pot dalje proti Zagrebu. V vlaku je bilo toplo, skoraj prevroče. Oddelek je bil poln, da se je morala stiskati v kotu. Sami tuji ljudje so bili. Ni se upala z nobenim sosedom izpregovoriti besede. Vedela je, da se bo vozila štiri ure in kar tesno ji je prihajalo, ko je pomislila, kako dolgo bo še morala tu sedeti.

Počasi so se vrstile postaje. Še pred Zidanim mostom je zaspala in se zbudila šele pri Brezicah.

Ko se je predramila, se je zdrnila in planila kvišku. Ali se ni morda peljala predaleč? Zmeheno je pogledala okoli sebe.

"Kam pa ste namenjeni, mati?" jo je vprašala sosedja, gospa, ki je morala biti iz mesta.

"V Zagreb, k hčeri," je povedala Kačarica. "Ali se nisem že peljala predaleč?" je še vprašala.

"Ne. Še precej poti nas čaka," je dejala sosedja.

Kačarica se je pomirila. Potem je vprašala gospo, ali pozna Zagreb.

Ta je pritrdila. Marijina mati ji je začela pripovedovati svojo zgodbo o moževi smrti, ki se je je gospa spomnila iz časnikov. In ko je še povedala, da je Mariji pisala, pa ji ni ona nič odgovorila, se je začela zgrazati.

"Da, takšni so otroci," je rekla. "Sama nevaležnost jih je. Da ne pride na očetov pogreb, to je pa že prehudo."

Potem ji je Kačarica povedala naslov svoje hčere in gospa jo je poučila, kaj mora storiti, da jo bo dobila. Svetovala ji je, naj vprašuje kar stražnike. Ti ji bodo že pokazali pravo pot. Stražniki pa v Zagrebu niso takšni kakor v Ljubljani. Tam imajo okrogle čelade in po njih jih bo spoznala.

Med pogovorom so se tako pripeljali na hrvaško stran, in ko je Kačarica na prvi naslednji postaji pogledala skozi okno, je že zaslišala govorico, ki je bila sicer podobna njeni, pa je vendar ni prav dobro razumela.

"Zdaj bomo pa kmalu v Zagrebu, ali ne?" je vprašala Kačarica.

"Da, še dobre četrt ure," ji je rekla sosedja.

Kačarica je bilo nekam čudno pri sreč. Šele zdaj se je

prav zavedela, da se še ni nikoli peljala tako daleč. Kar bala se je, pa sama ni vedela, česa. In skrbelo jo je, ali bo našla Marijo. Neka čudna slutnja se je je lotila. Molče je strmela skozi okno, na zelene travnike ob progi, na hiše, ki so bile tako majhne in siromašne, na ljudi v pisanih nošah, ki so na vsa ki postaji vstopali. Potem je bilo iznenada čedalje več hiš okoli in čedalje večje so postajale.

Tiri so se razširili in tekli na vse strani. Brez števila vagonov je stalo na njih. In potem se je iznenada odprl ves Zagreb. Kar vzdrtela je. Tolikšno mesto! Povsod velike palače — zdaj hiti vlak že mimo njih, povsod cerkve, povsod polno ljudi, široke ceste...

Vlak je obstal.

"Zdaj bomo pa izstopili, mati," ji je rekla sosedja in segla po kovčeg, ki ga je imela na polici nad svojim sedežem. Kačarica se je sunkoma dvignila. Z glavo se je zadel ob sosedni kovčeg, da jo je za trenutek hudo zabolelo. Potem je plašno pogledala okoli sebe in šla za drugimi.

V Ljubljani je bilo na postaji obilo ljudi, tu pa jih je bilo še neprimerno več. Odkod so se le vzeli, kaj jih je prineslo v mesto?

Počasi se je pognela mimo njih. Ob vratih je morala še nekaj časa stati, preden je našla vozni listek, ki ga je bilo treba oddati. Potem je stopila na veliki trg pred postajo.

Stražnika je hitro našla, ker slučajno ni stal daleč od nje. Plašno je stopila k njemu, pokazala naslov svoje hčere, ki ga je imela napisanega na ovitku pisma, in stražnik ji je v besedah, ki jih je le napol razumela, povedal, da mora iti najprej naravnost, potem pa na desno.

Bala se je stopiti čez cesto. Povsod so švigali avtomobili, zvonci tramvajev so se rezko razlegali vmes. Vsem ljudem se je moralo strašno muditi. Tako so hiteli, kakor bi jim šlo za življenje. Ni jih mogla dohajati, koliko se je trudila. In iznenada se je je spet polotila huda utrujenost, na katero je bila prej v mislih, kako bo v Zagrebu, skoraj čisto pozabila. In lačna je bila tudi.

Premišljala je, kam naj bi zavila, da bi se okrepčala, toda naposled se je odločila, da bo najprej poiskala hčer, in da bo šele potem poskrbela za svoj želodec.

Ko je prišla do naslednjega stražnika, je spet vprašala, kam naj gre. Možak, ki je moral urejati promet, je izprva niti opazil ni. Šele ko ga je plašno pocukala za rokav, se je obrnil in ji pokazal smer, v kateri naj gre.

In tako je šla spet dalje. Čez trge in ulice je stopala mimo hitečih ljudi, zmerom v strahu, da ne bi zašla ali pa da se ji ne bi primerila kakšna nesreča. Na vsakem križišču se je pomišljala in čakala, dokler ni bila cesta čisto prazna.

Čedalje bolj iz mesta so jo pošiljali. Hiše so postajale niže, bolj poredko posejane. Naposled je na neki hiši brala ime ulice, ki je bilo napisano tudi na njenem pismu.

"Zdaj jo bom pa kmalu našla," si je rekla in srce ji je zaigralo. Iznenada se ji je zazdelo, kakor bi jo bile prevzele nove moči.

Dolga je bila ulica in precej časa je trajalo, preden je odkrila številko, ki je bila na pismu napisana.

Hiša, ki je zdaj stala pred njo, je bila stara. Samo eno nadstropje je imela. Čudno, neprijetno jo je prevzela. Od dima je bila vsa siva in poznalo se ji je, da zidarji že dolgo niso hodili okoli nje.

Pritisnila je kljuko velikih vrat in vse moči je morala zbrati, da jih je odprla.

Potem je šla skozi vežo in pogledala na prva stanovanjska vrata. Vzdrtela je. Tu je bilo napisano ime "Ivan Lončar," ime družine, pri kateri je Marija služila, kakor je pisala.

Potrkala je.

Nihče se ni oglasil. Nekaj časa je čakala. Roke so se ji tresle. Potrkala je še v drugi in v tretji. Nič.

Zdaj je šele opazila, da je na vratih zvonec.

"Niso me slišali," si je rekla in pritisnila ni zvonec.

Toda tudi zdaj ni bilo odziva.

Dolgo je čakala. Ali res ne bo nikogar. Ustnice so ji drhte in vsa bleda je bila v obraz, od mraza in utrujenosti.

Potem se je počasi obrnila in šla k naslednjim vratom ter tam pozvonila.

Skoraj takoj so se vrata odprla.

Na pragu se je pokazala starejša ženska v domači obleki. Presenečeno je pogledala kmetico v tuji noši in jo vprašala, kaj želi.

Jecjaje ji je Kačarica povedala, da išče svojo hčer.

"Hčer? Pri nas je ni," je dejala gospa.

"Vem," je odvrnila Kačarica. Potem ji je v soju svetlobe, ki je prihajal iz sobe, pokazala naslov, ki ji ga je bila dala Marija.

Gospa je vzela pismo v roke in naslov prebrala. Dolgo ga je gledala, potem pa je zmajala z glavo in rekla:

"Tu pa nekaj ne more biti v redu."

Gospa je sicer govorila hrvaško, a Kačarica je le razumela zmisel njenih besed, in jo je preplašeno pogledala.

"Kaj je?" je vprašala.

"Ta gospod je vendar čisto sam," je povedala gospa. "Stanovanje ima samo eno sobo in k njemu nikoli ne prihaja nobena ženska. Saj smo sosedje, pa ga še nikoli nisem videla v ženski družbi."

"Kako je to mogoče?" je zajecjajala Kačarica. "Saj mi je hči poslala ta naslov! Mora biti tukaj. Kje naj pa bo? Ali gospoda ni?"

"Ne," ji je povedala gospa. Potem je poklicala svojo služkinjo in jo nekaj vprašala. Ko se je z njo pogovorila, je povedala: "Gospod je Slovenec in je čez božič odpotoval domov. Menda se vrne šele konec prihodnjega tedna."

Kačarica je nemo stala pred njo in ni vedela, kaj naj reče in kaj naj stori. Potem se je šele zavedela. Proseče se je obrnila h gospej in ji rekla:

"Gospa, svetujte mi, kaj naj ukrenem. Nikogar ne poznam tu in ne vem, kam naj stopim, da mi bodo pomagali."

"Na policijo pojdite," ji je svetovala gospa.

In Kačarica se je poslovila od nje in šla.

XIV

Resnica pride na dan

Ker je bil že večer, Kačarica ni takoj stopila na policijo, saj ni vedela, kje imajo to poslopje. In razen tega je bila tako zmehana, da sploh ni vedela, kaj je z njo. Kakor pijana je hodila po ulicah in nekajkrat je le malo manjkalo, da ni prišla pod avtomobil. Kje je nje na hči? Kaj dela? Kaj se ji je zgodilo? Kaj se skriva za naslovom, po katerem ji je doslej pošiljala pisma?

(Dalje prihodnjič.)

Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"

NE ODLAŠAJTE — KUPITE TAKO!

WHITING STOKER

najboljši produkt na trgu

PO STARI CENI

DOKLER JIH IMAMO ŠE V ZALOGI

Naše cene se še niso dvignile vsled prejšnje zaloge. Kadar nam zaloga poide, bodo cene višje. Če hočete prihraniti denar, kupite in naročite takoj

VELIKA ZALOGA PREMOGA ZA STOKERJE IN FURNEZE

Najboljše kvalitete po dnevnih najnižjih cenah. Pokličite nas KENmore 0808

BLISS COAL COMPANY

22290 Lakeland Boulevard

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI PRELJUBLJENEGA IN NIŽNJA POZABLJENEGA SOPROGA IN OČETA

Joseph Zupancic

ki nas je za vedno zapustil dne 5. oktobra 1940.

Dragi soprog in preljubljeni oče, prežgodaj odšel si od nas, prebrida je žalost polnila srce, ko ugasmile za vedno so Tvoje oči.

Hladna Te zemlja že eno leto pokriva, mirno in sladko v grobu zdaj spiš, luč nebeška naj za vedno Ti sije, v sladkem spominu nam bodeš vsak čas.

Žaljuči ostali:

AGNES ZUPANČIĆ, soproga,
JOSEPH, ANTHONY, ALBERT, sinovi
ANGELA MILNAR, hči.

Cleveland, O., 3. oktobra, 1941.

ZELO ZNAMENITA POSTREŽBA

Vi lahko dobite les, barvo, gradbene potrebščine in železnino vse v enem kraju. Pomislite o udobnosti take postrežbe. Mi vam pripeljemo eno desko, ali cel truck. Naša izkušnja in dobro ime 45 let vam zagotavlja zadovoljstvo.

Free Delivery — Terms Arranged

THE WEST END LUMBER CO.

"A Complete STORE for Builders"

"Since 1896"

Lorain at W. 73rd St.
Monroe Ave. at W. 25th St.
4123 Pearl Rd. near Broadview Rd.
4520 W. 130th St. (Settlement Rd.)

MEtrose 7084
PRospect 2620
SHadyside 3550
CLearwater 2762

Zahvala in spomin

Lucinki Terškan

ki je za vedno zatisnila svoje mile oči dne 15. septembra 1941. Blaga pokojnica je bila rojena v Clevelandu 22. novembra 1922 in položena k večnemu počitku po opravljenih cerkvenih obredih pri sv. Kristini na pokopališče sv. Pavla v Euclid, O. dne 19. septembra 1941.

Dolžno nas veže, da se na tem mestu zahvalimo vsem, ki so naši dragi, nepozabni hčerki, vnuki, nji in sestrični izkazali zadnjo čast in nas tolažili v urah bridkosti. Mnogo vas je bilo, zato ne bomo naštevali posameznih imen.

Zahvaliti pa se moramo v prvi vrsti č. g. Kazimirju Zakrajšku za tako ginljiv govor in za opravljene pogrebne obrede. Zahvala naj velja vsem, ki so bili v tolažbo v teh žalostnih dneh, kakor tudi vsem, ki so se prišli posloviti od nje, ki so čuli in molili ter se udeležili sv. maše in pogreba.

Prisrčno se želimo zahvaliti vsem, ki so naši ljubljani pokojnici v zadnji pozdrav položili krasne vence ob krsti, vsem, ki so darovali za sv. maše ter vsem ki so dali svoje avtomobile brezplačno pri pogrebu. Iskrena hvala g. Antonu Šublju in pevcem Glas bene matice za zapete žalostinke na predvečer pogreba. Enako hvala članom in tajnici društva Slovenski dom št. 6 SDZ za udeležbo pri pogrebu posebnih mladim fantom-nosilec krste.

Hvala članicam Marijine družbe fare sv. Kristine za spremstvo. Prav lepa hvala pogrebniemu zavodu A. F. Svetek za vso prijazno postrežbo in lepo urejen sprevod.

Preljubljena, nikdar pozabljen, draga naša Lucinka, božja volja je bila, da si nas tako mlada zapustila. V globoki žalosti nad Tvojo izgubo želimo, da počivaš mirno, dokler se ne združimo s Teboj.

Cvetela si, a mlada si zvenela;

zvenela si, da lepše boš cvetela!

Žaljuči ostali:

ljubeča mamica IVA TERŠKAN,

in stari oče JOHN TERŠKAN v Euclid, O.

V domovini pa teta ANGELA PUST, pet bratrancev in mnogo drugih sorodnikov. Euclid, O., 3. oktobra 1941.

Prijazno vabilo
Pri nas bomo v soboto 4. oktobra od 6 zvečer do 2:30 zjutraj servirali

CLAMBAKE

Postrežba bo najboljša. Točilo se bo najboljšo pivo, vino in žganje. Za zabavo in ples bosta na igrala Matt Milnar in Fritz Maurer.

Vljudno se priporočamo za čbilen obisk vsem našim gostom in prijateljem.

Vsak petek serviramo ribjo pečenko.

LAKE ERIE CAFE
5205 St. Clair Ave.

NEW FURNACES FOR
COAL, GAS, OIL, HOT
WATER OR STEAM

Resetting\$12.00
Cleaning\$ 4.00

EASY MONTHLY PAYMENTS

Mason Heating Co.

1193 ADDISON RD.
ENDICOTT 0487